

24. 9. 2004

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Hromadné stěhování pracovníků na západ se nekoná

Před vstupem nových zemí do EU se objevovaly předpovědi, dle kterých měl 1. květen 2004 nastartovat rozsáhlý přesun pracovních sil z východu na západ. Evropskému parlamentu byla nyní předložena zpráva organizace Euro Citizen Action Service (ECAS), která obsahuje vyhodnocení současné situace. Jaká je tedy skutečnost ?

V obavě před narušením národních pracovních trhů si stávající členské státy ve Smlouvě o přistoupení sjednaly tzv. přechodné období. V rámci tohoto období tyto jsou státy oprávněny přijmout opatření, která budou zachovávat určitá omezení vůči pracovníkům z přistoupivších zemí, např. požadavek pracovního povolení. Tato období byla sjednána na dobu 2 let, dále je však lze prodloužit na další 3 roky. Stávající členské státy mohou v případě vážných narušení trhu práce nebo nebezpečí takových narušení po oznámení Evropské komisi dále uplatňovat tato opatření do konce období sedmi let po dni přistoupení. Evropské státy však nemusí přechodné období vůbec využít.

Před přístupem nových zemí původně mnoho dosavadních členských států deklarovalo, že této možnosti nevyužije. Spolu s blížícím se 1. květnem však sílily obavy těchto států, takže nakonec svůj pracovní trh otevřely pouze Velká Británie, Irsko a Švédsko. Z průzkumu provedeného ECASem v těchto zemích vyplývá, že zájem občanů z nových zemí EU není nijak dramatický. Dle odhadů ECASu by otevření pracovních trhů mohlo působit problémy pouze na hranicích Rakouska a Německa.

Problémem v některých členských státech je dále nízká informovanost příchozích, kteří často nevědí, za jakých podmínek se mohou o práci v těchto zemích ucházet. Navíc se ukazuje, že nedostatek informací ohledně rozsahu aplikace přechodného období mají často i úředníci. Například přestože přechodné období se týká pouze pracovníků, a nikoli osob samostatně výdělečně činných, často jsou s odkazem na přechodné období omezovány i tyto osoby. Rovněž bylo zaznamenáno mnoho případů, kdy byla při hraničních kontrolách po občanech EU z přistoupivších zemí požadována víza nebo dokonce složení určité finanční záruky. Proklamovaná svoboda pohybu osob v EU, která byla mnohými občany z nových zemí očekávána, tak zatím zůstává z velké části nenaplněna.

Jedním z cílů ECASu je přesvědčit členské státy o tom, aby od uplatňování ochranných opatření v rámci přechodného období ustoupily a aby zajistily co nejvyšší informovanost pro příchozí, kteří o práci mají zájem. Další postup směrem ke společnému trhu pracovních sil by byl přínosem nejen pro pracovníky, kteří se rozhodli vyhledat si práci v některé z původních členských zemí, ale i pro ty, kteří jsou vysíláni do zahraničí svými zaměstnavateli za účelem získání či předávání zkušeností.

Další články:

- [Plán kontrol inspekce práce pro rok 2026](#)
- [Úročení jistoty \(kauce\), kterou skládá podnájemce nájemci - II. díl](#)
- [„Superdávka“ - proč dochází k posunu nároku a kdy bude vyplacena?](#)
- [Když obecní pozemky již nemusí být obecní - institut mimořádného vydržení v obecním právu](#)
- [Jak se vyhnout zákazu a postihu dohod o určování cen pro další prodej?](#)
- [Střet zájmů členů volených orgánů obchodních korporací: pravidla, proces a následky](#)
- [Dvě kiwi denně: EU schválila první zdravotní tvrzení pro čerstvé ovoce](#)
- [10 otázek pro ... Roberta Matase](#)
- [Souhrn významných událostí ze světa práva](#)
- [Nová „tlačítková“ povinnost pro e-shopy](#)
- [Co jsou zaměstnanecké opce a jak funguje jejich zdanění v roce 2026](#)